

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 501

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 21 iulie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 805 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007	2-3	790.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare DN 24, km 105+700 — km 197+040, Crasna—Iași”, din cadrul Proiectului privind reabilitarea drumurilor, etapa a VI-a, județele Vaslui și Iași	13
Decizia nr. 834 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule	3-5	795.	— Hotărâre pentru completarea anexei nr. 58 la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara.....	14
Decizia nr. 836 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	5-6	796.	— Hotărâre pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș...	15
Decizia nr. 837 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România	6-7	797.	— Hotărâre privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora.....	15-16
Decizia nr. 847 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției	8-9			
Decizia nr. 853 din 9 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 123 ¹ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.....	9-11	584.	— Decizie privind detașarea doamnei Romfeld Maria Magdolna din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita.....	16
Decizia nr. 1.037 din 9 iulie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996	11-13			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 805**

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 2.322/101/2008.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul Consiliului Local al Municipiului Drobeta-Turnu Severin, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Local al Municipiului Drobeta-Turnu Severin, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și solicită menținerea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.322/101/2008, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect pretenții civile.

În motivarea excepției se susține că textul legal criticat operează o expropriere de fapt, limitând posibilitatea exercitării tuturor prerogativelor dreptului de proprietate. Se mai arată că lipsirea de dreptul de proprietate este contrară Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale dacă nu implică și o despăgubire a proprietarului, chiar și în situația în care prin măsura dispusă se urmărește realizarea unui scop de utilitate publică.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 23 ianuarie 2007, care au următorul cuprins: *„Terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului.”*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, norme care consacră și garantează dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

Prin numeroase decizii s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea soluției legislative cuprinse în art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007 în raport cu o critică similară. De fiecare dată, spre exemplu prin Decizia nr. 232 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 23 iunie 2005, Decizia nr. 272 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 aprilie 2006, și Decizia nr. 163 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. 41 alin. (4) din Legea nr. 13/2007, statuând, în esență, că, potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua și ale art. 136 alin. (5) din Constituție, condițiile și limitele, precum și caracterul inviolabil ale dreptului de proprietate sunt consacrate prin lege. Ca atare, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Astfel, prin reglementarea dedusă controlului legiuitorului nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Mai mult, Curtea a mai arătat că exercitarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitatea energetice, cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora, deși are ca efect lipsirea celor interesați de o parte din veniturile imobiliare, nu se traduce într-o expropriere formală și nici într-o expropriere de fapt, ci duce la un control al folosirii bunurilor, ceea ce nu contravine art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății private. Este ceea ce a statuat

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Mellacher și alții împotriva Austriei*, 1989, o speță referitoare la reglementarea folosirii bunurilor. De asemenea, în Cauza *Sporrong și Lonnroth împotriva Suediei*, 1982, aceeași Curte a arătat că, întrucât autoritățile nu au trecut la exproprierea imobilelor petiționarilor, aceștia puteau să-și folosească bunurile, să le vândă, să le lase moștenire, să le doneze sau să le ipotecheze.

Totodată, Curtea a constatat că dispozițiile art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007 nu consacră trecerea în proprietatea statului a terenului pe care se află rețele electrice

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 2.322/101/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 834

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Niculai Ilie în Dosarul nr. 2.293/112/2008 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 619D/2009 și nr. 620D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 618D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

de distribuție, ci prevede că acestea sunt și rămân proprietatea statului, instituind astfel un fine de neprimire a cererilor de retrocedare. Așa fiind, reglementarea legală în cauză nu relevă nicio contradicție cu art. 44 din Constituție, ci, dimpotrivă, este în deplină concordanță cu art. 136 din Legea fundamentală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția din deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În consecință, excepția de neconstituționalitate invocată urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 619D/2009 și nr. 620D/2009 la Dosarul nr. 618D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 619D/2009 și nr. 620D/2009 la Dosarul nr. 618D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.293/112/2008, nr. 2.292/112/2008 și nr. 1.636/112/2008, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru**

autovehicule, excepție ridicată de Niculai Ilie, Ioan Bora și Ioan Tîrnovan în cauze având ca obiect contestarea actului administrativ-fiscal de restituire a taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul legal criticat, reglementând restituirea diferenței rezultate între cuantumul taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule și cel al taxei pe poluare pentru perioada 1 ianuarie 2007—30 iunie 2008, retroactivează, întrucât impune plata pentru trecut a taxei pe poluare pentru autovehicule. Totodată, se apreciază că noua reglementare produce discriminări între cetățenii care au achitat taxa specială de autovehicule și care au obținut pe cale administrativă sau judiciară restituirea integrală a acestei taxe anterior apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 și cei care au plătit taxa, dar au solicitat sau urmează să solicite restituirea taxei după apariția ordonanței de urgență.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, având următorul cuprins:

„Taxa rezultată ca diferență între suma achitată de contribuabil în perioada 1 ianuarie 2007—30 iunie 2008, cu titlu de taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, și cuantumul rezultat din aplicarea prezentelor prevederi privind taxa pe poluare pentru autovehicule se restituie pe baza procedurii stabilite în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate și dispozițiile legale criticate, prin raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea constată următoarele:

I. Curtea, prin Decizia nr. 499 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2009, analizând o critică de neconstituționalitate care viza pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, a stabilit că textul art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 este constituțional. Curtea, în esență, a statuat că

taxa instituită inițial prin art. 1 din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006, avea un pronunțat caracter de taxă pe poluare, o atare concluzie fiind întărită de faptul că anexa nr. 4 din lege stabilea că valoarea taxei depinde de capacitatea motorului, de standardele de emisie și de vârsta autovehiculului. Prin urmare, Legea nr. 343/2006 are un obiect concret de reglementare, și anume instituirea unui venit la bugetul de stat sub forma unui impozit indirect, materia impozabilă constituind-o autovehiculele înmatriculate pentru prima dată în România, scopul declarat al acestei reglementări fiind acela de protecție a mediului.

Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 nu cuprinde dispoziții de natură a duce la concluzia că instituie o nouă taxă, ci doar redefineste taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, astfel cum rezultă din prevederile art. 4 și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008. Redefinirea unei taxe printr-un act normativ distinct față de cel inițial nu echivalează cu instituirea unei noi taxe, atât timp cât natura juridică a celor două taxe este identică.

Faptul că inițial taxa a fost definită ca taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și, ulterior, a fost definită drept taxă pe poluare nu poate acredita ideea că se instituie taxa pe poluare pentru trecut, câtă vreme taxa fusese deja plătită, iar art. 11 din ordonanța de urgență viza numai restituirea sumei plătite în plus față de cuantumul datorat, nu și situația în care, prin noua reglementare, cuantumul taxei s-ar fi majorat. De asemenea, nici faptul că veniturile realizate prin plata acestei taxe sunt afectate unui fond sau altul nu este un motiv de a se susține că legiuitorul a reglementat două taxe distincte, din moment ce ambele reglementări normative vizează o taxă pe poluare. Astfel, natura juridică a taxei a rămas nealterată — taxă pe poluare —, ceea ce s-a modificat a fost doar modalitatea de calcul a acesteia și, pe cale de consecință, cuantumul ei.

De altfel, cuantumul taxei a fost din nou modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2009, reducându-l cu o treime, fapt ce nu echivalează cu concluzia că ar fi vorba de reglementarea unei alte taxe.

Privită prin prisma acestor considerente, critica potrivit căreia dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 ar retroactiva nu poate fi reținută.

Neexistând elemente noi de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

II. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, se constată că autorul excepției se raportează la o discriminare existentă între persoanele cărora le-a fost restituită taxa specială, întrucât au introdus acțiune în instanță anterior intrării în vigoare a ordonanței de urgență, și cele care au introdus acțiune după intrarea în vigoare a acestei ordonanțe de urgență. O asemenea susținere este neîntemeiată, întrucât intrarea în vigoare a unei legi, ordonanțe simple sau de urgență prin care se prevede restituirea diferenței rezultate între cuantumul taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule și cel al taxei pe poluare pentru perioada 1 ianuarie 2007—30 iunie 2008 constituie un motiv suficient pentru a justifica, în mod obiectiv și rațional, un tratament juridic diferit cu privire la îndrituirea persoanelor de a solicita restituirea taxei plătite după intrarea în vigoare a ordonanței de urgență. Astfel, în speța de față, este apănajul legiuitorului de a regla anumite carențe ale unui act normativ rezultate din procesul de aplicare a legii, fără ca prin aceasta să fi încălcat egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Faptul că orientarea jurisprudențială a instanțelor a fost în sensul restituirii întregii taxe, întrucât au considerat că taxa în sine este contrară art. 90 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, nu duce la concluzia că restituirea numai a diferenței

dintre cuantumul taxei speciale și al celei pe poluare încalcă art. 16 din Constituție. Pe această linie de gândire, s-ar ajunge la concluzia, dimpotrivă, că cei discriminați pozitiv au fost cei cărora li s-a restituit valoarea întregii taxe, întrucât nu taxa, ci modul său de calcul era contrar art. 90 din Tratatului de instituire a Comunităților Europene. Or, legiuitorul la o situație de discriminare pozitivă nu poate răspunde prin măsuri legislative

care să consacre alte discriminări pozitive, ci numai prin acte normative de natură a readuce pe făgașul normal o situație care dădea naștere la discriminări pozitive. În caz contrar, s-ar ajunge la situația ca legiuitorul să nu poată institui niciodată un venit fiscal cu titlu de taxă pe poluare, ceea ce este inadmisibil.

În consecință, excepția de neconstituționalitate invocată urmează să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Niculai Ilie, Ioan Bora și Ioan Tîrnovan în Dosarele nr. 2.293/112/2008, nr. 2.292/112/2008 și nr. 1.636/112/2008 ale Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 836

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Comercială Schmetterlings Paradies din Timișoara în Dosarul nr. 692/252/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 692/252/2008, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție invocată de Societatea Comercială Schmetterlings Paradies din Timișoara într-o cauză având ca obiect constatarea validității unei convenții de vânzare-cumpărare a unui teren arabil extravilan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează că sintagma „înscrierea proprietății” echivalează cu „înscrierea proprietății în Cartea funciară”.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, fiind aplicabil exclusiv pentru viitor, de la data intrării în vigoare a legii. Pe de altă parte, arată că excepția vizează o chestiune de interpretare și aplicare a legii, de competență exclusivă a instanțelor judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl reprezintă prevederile art. 32 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, potrivit căroră: „(1) *Terenul atribuit conform art. 19 alin. (1), art. 21 și art. 43 nu poate fi înstrăinat prin acte între vii timp de 10 ani, socotiți de la începutul anului următor celui în care s-a făcut înscrierea proprietății, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Examinând excepția, Curtea reține că autoarea excepției solicită interpretarea sensului unei norme legale, respectiv

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Societatea Comercială Schmetterlings Paradise din Timișoara în Dosarul nr. 692/252/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 837

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Marcel Munteanu și Tatiana Munteanu în Dosarul nr. 1.669/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

lămurirea semnificației sintagmei „înscrierea proprietății”, arătând că, în măsura în care această sintagmă se referă la intabularea dreptului de proprietate în Cartea funciară, potrivit dispozițiilor Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, textul de lege este retroactiv.

Curtea constată că prerogativa interpretării înțelesului unei norme legale în scopul aplicării acesteia la situația de fapt dedusă judecării aparține exclusiv instanței de judecată. Modalitatea în care se interpretează în cazuri concrete aplicarea acestor prevederi legale și, cu atât mai mult, modificarea sau completarea acestora nu intră în sfera de atribuții a Curții Constituționale.

Ca atare, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.669/57/2008, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România**, excepție invocată de Marcel Munteanu și Tatiana Munteanu într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv o

decizie de retrocedare a unui imobil cu destinația de locuință emisă de Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că actul normativ criticat încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, prin discriminarea creată între cumpărătorii imobilelor preluate de stat de la cultele religioase, „deveniți proprietari în baza unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu statul român după preluarea imobilelor” și ceilalți cumpărători ai altor imobile preluate de stat, prin „înlăturarea beneficiului bunei-credințe a cumpărătorilor apartamentelor situate în imobilele care au aparținut cultelor religioase”. Se mai susține că textul de lege criticat creează o discriminare și între cumpărătorii imobilelor preluate de stat de la cultele religioase și foștii proprietari ai unor astfel de imobile.

Se mai arată că textul de lege criticat contravine și dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, deoarece „proprietatea privată nu mai este ocrotită și garantată în mod egal de lege”.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 sunt constituționale, arătând că sunt în deplină concordanță cu principiile constituționale ale egalității în drepturi și garantării și ocrotirii proprietății private.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl reprezintă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Marcel Munteanu și Tatiana Munteanu în Dosarul nr. 1.669/57/2008 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Legea nr. 501/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice și în art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Autorii excepției susțin că actul normativ criticat încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, prin discriminarea creată între cumpărătorii imobilelor preluate de stat de la cultele religioase și ceilalți cumpărători ai altor imobile preluate de stat, prin „înlăturarea beneficiului bunei-credințe a cumpărătorilor apartamentelor situate în imobilele care au aparținut cultelor religioase”. Se mai susține că textul de lege criticat creează o discriminare și între cumpărătorii imobilelor preluate de stat de la cultele religioase și foștii proprietari ai unor astfel de imobile.

Curtea constată că aceste susțineri nu sunt întemeiate. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea. În acest sens, prin Decizia Plenului Curții nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, s-a statuat că „principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Prin urmare, nu este întemeiată susținerea potrivit căreia textul de lege criticat încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, dat fiind că foștii proprietari ai imobilelor preluate de către stat de la cultele religioase și cumpărătorii unor astfel de imobile se află în situații juridice diferite.

De asemenea, Curtea constată că nu poate fi reținută nici critica potrivit căreia actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, întrucât, cum arată autorii excepției, „proprietatea privată nu mai este garantată și ocrotită în mod egal de lege”.

Scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 a fost acela de a retroceda foștilor proprietari imobilele ce au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. Prin urmare, legiuitorul a emis actul normativ criticat tocmai în aplicarea dispozițiilor art. 44 alin. (1) din Constituție referitoare la garantarea dreptului de proprietate privată și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 847

din 9 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarele nr. 1.042/59/2008, nr. 4134.3/108/2007, nr. 9076.1/101/2007, nr. 591/46/2008, nr. 1.273/59/2008, nr. 1.262/59/2008, nr. 1.814/115/2008, nr. 1.343/59/2008, nr. 1.245/59/2008, nr. 3.844/108/2008, nr. 1.289/59/2008, nr. 1.838/115/2008, nr. 3204.3/108/2007, nr. 808/59/2008, nr. 3.227/30/2008, nr. 8899.1/30/2007, nr. 913/59/2008 și nr. 891/115/2008 ale acestei instanțe.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 251D/2009—256D/2009 și nr. 259D/2009—270D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarelor nr. 252D/2009—256D/2009 și nr. 259D/2009—270D/2009 la Dosarul nr. 251D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate au fost abrogate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 10 decembrie 2008 și 16 ianuarie 2009, pronunțate în Dosarele nr. 1.042/59/2008, nr. 4134.3/108/2007, nr. 9076.1/101/2007, nr. 591/46/2008, nr. 1.273/59/2008, nr. 1.262/59/2008, nr. 1.814/115/2008, nr. 1.343/59/2008, nr. 1.245/59/2008, nr. 3.844/108/2008, nr. 1.289/59/2008, nr. 1.838/115/2008, nr. 3204.3/108/2007, nr. 808/59/2008, nr. 3.227/30/2008, nr. 8899.1/30/2007, nr. 913/59/2008 și nr. 891/115/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, excepție ridicată de instanța de judecată din oficiu.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că prevederile art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, care cuprind norme de procedură referitoare la competența de soluționare în primă instanță și în recurs a cererilor formulate de personalul din sistemul justiției având ca obiect acordarea unor drepturi salariale, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4), potrivit cărora „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora*”. Arată că motivele invocate de Guvern pentru a justifica urgența reglementării în cazul de față, și anume unificarea practicii judiciare și implicațiile financiare legate de punerea în executare a hotărârilor judecătorești având ca obiect drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, nu răspund cerințelor unei situații extraordinare care să fie legată de competența de soluționare a cauzelor și a cărei reglementare să nu poată fi amânată. În legătură cu definirea „situației extraordinare” avute în vedere de art. 115 alin. (4) din Legea fundamentală, face trimitere la Deciziile Curții Constituționale nr. 255/2005 și nr. 421/2007.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece prin Decizia nr. 104/2009 Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale criticate contravin Legii fundamentale.

Avocatul Poporului arată că, prin Decizia nr. 104/2009, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 și, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008, care la

data sesizării instanței de contencios constituțional aveau următorul cuprins:

„Art. I. — (1) Cererile având ca obiect acordarea unor drepturi salariale, formulate de personalul salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și potrivit Ordonanței Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2007, cu modificările ulterioare, sunt soluționate, în primă instanță, de curțile de apel.

(2) Recursul împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curțile de apel se judecă de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. II. — (1) Dispozițiile art. I se aplică și proceselor în curs de judecată, având ca obiect soluționarea cererilor privind acordarea unor drepturi salariale formulate de personalul din sistemul justiției, începute sub legea anterioară.

(2) Cauzele prevăzute la alin. (1) aflate în curs de judecată în fond la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență vor fi trimise de îndată spre soluționare curților de apel, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I și II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarele nr. 1.042/59/2008, nr. 4134.3/108/2007, nr. 9076.1/101/2007, nr. 591/46/2008, nr. 1.273/59/2008, nr. 1.262/59/2008, nr. 1.814/115/2008, nr. 1.343/59/2008, nr. 1.245/59/2008, nr. 3.844/108/2008, nr. 1.289/59/2008, nr. 1.838/115/2008, nr. 3204.3/108/2007, nr. 808/59/2008, nr. 3.227/30/2008, nr. 8899.1/30/2007, nr. 913/59/2008 și nr. 891/115/2008 ale acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 853

din 9 iunie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 123¹ alin. (1) lit. f)
din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

(3) Recursurile împotriva hotărârilor pronunțate cu privire la cererile prevăzute la alin. (1) aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se trimit de îndată la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, după sesizarea sa prin Încheierile din 10 decembrie 2008 și 16 ianuarie 2009, dispozițiile art. I și II din ordonanța ce constituie obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate au fost abrogate prin articolul unic punctele 1 și 2 din Legea nr. 76/2009 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 8 aprilie 2009.

Așa fiind și având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale potrivit căroră „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, [...], Curtea constată că prezenta excepție de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 123¹ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție invocată de Societatea Comercială „BBC România” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 44.588/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției, prin avocat, cu delegație la dosar. Lipsește partea Uniunea Producătorilor

de Fonograme din România. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Având cuvântul, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că obiect al excepției îl constituie prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. d) și f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, însă acesta trebuie analizat în strânsă legătură cu prevederile art. 123² alin. (1) lit. d) și f) din același act normativ, deoarece motivarea excepției se întemeiază pe existența a două norme legale cu conținut identic, dar care se exclud reciproc, primul text având caracter imperativ, iar cel de-al doilea dispozitiv. Se susține, în esență, că, deși Legea nr. 8/1996 instituie principiul protecției individuale a drepturilor conexe dreptului de autor, apelul la un organ de gestiune colectivă având un caracter subsidiar, redactarea textelor de lege criticate este defectuoasă, ceea ce conduce la confuzii în aplicarea lor de către instanțele de judecată. Depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că, în realitate, autoarea excepției solicită modificarea textelor de lege criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 44.588/3/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123¹ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**, excepție invocată de Societatea Comercială „BBC România” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de chemare în judecată pentru plata remunerației aferente unor drepturi conexe dreptului de autor recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. d) și f) și ale art. 123² alin. (1) lit. d) și f) reprezintă două norme legale cu conținut identic, care se exclud reciproc, primul text având caracter imperativ, iar cel de-al doilea dispozitiv. Se mai arată că „legiuitorul nu a stabilit care este situația în care se aplică una sau alta din cele două norme identice”, iar „modalitatea de redactare a textelor lasă loc la interpretări ce golesc de conținut însuși principiul previzibilității legii, stabilit prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.” În acest mod este încălcat și principiul priorității protecției proprii a drepturilor conexe stabilit prin Directiva CEE a Consiliului Europei nr. 92/100, precum și principiul garantării și ocrotirii dreptului de proprietate, cuprins în art. 44 din Constituție. Astfel, în opinia autoarei excepției, rezolvarea acestei „inadvertențe legislative”, „datorate unei erori de tehnică legislativă”, nu poate fi rezolvată de instanțele de judecată prin aplicarea regulilor de interpretare, deoarece, procedând în acest mod, instanța de judecată se substituie legiuitorului, stabilind, pe cale jurisprudențială, regulile necesare aplicabile în domeniul drepturilor conexe dreptului de autor.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, prin reglementarea gestiunii colective obligatorii, se urmărește ca producătorii de fonograme să primească remunerațiile aferente drepturilor pe care nu le pot urmări din cauza multitudinii de utilizatori, fără ca prin aceasta să fie încălcate dispozițiile constituționale privind accesul liber la justiție. Se mai arată că nu intră în competența Curții Constituționale problema aplicării concurente a două prevederi legale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit Încheierii de sesizare, obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 123¹ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, introdus prin art. I pct. 90 din Legea nr. 285/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 30 iunie 2004.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(1) *Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:*

(...) f) *dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora;*”

În opinia autoarei excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 44 — Dreptul de proprietate privată și art. 57 — Exercițarea drepturilor și a libertăților.

De asemenea, se invocă art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și art. 34 și art. 35 din Tratatul asupra Uniunii Europene referitoare la cooperarea statelor membre în materie penală și, respectiv, competența Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Examinând excepția, Curtea reține că autoarea acesteia solicită Curții Constituționale să se pronunțe asupra înțelesului unei norme legale, precum și asupra modalității de aplicare în practică a două texte de lege care, în opinia sa, „au conținut identic, dar se exclud reciproc”. În acest sens, se arată că „legiuitorul nu a stabilit care este situația în care se aplică una sau alta din cele două norme identice”, iar „modalitatea de redactare a textelor lasă loc la interpretări ce golesc de conținut însuși principiul previzibilității legii, stabilit prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.”

Față de aceste susțineri, Curtea constată că aplicarea unei prevederi legale la speța dedusă judecării instanței de fond este un aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, iar alin. (3) al aceluiași articol

stabilește că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

Curtea Constituțională a statuat că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțe, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor

de atac prevăzut de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 123¹ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție invocată de Societatea Comercială „BBC România” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 44.588/3/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.037

din 9 iulie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se afla soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Dafora” — S.A. din Mediaș în Dosarul nr. 110/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 iunie 2009, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 9 iulie 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 110/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Dafora” — S.A. din Mediaș într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii a Consiliului Concurenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că cerința impusă prin prevederile de lege criticate, de a ataca actele administrative cu caracter normativ emise de Consiliul Concurenței în termen de 30 de zile de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României și înainte de apariția unei vătămări, este excesivă și nejustificată, limitând controlul judiciar asupra reglementărilor emise de această instituție și restrângând accesul liber la justiție. Precizează că verificarea legalității oricăror acte administrative cu caracter normativ emise de autoritățile publice poate fi solicitată oricând, în conformitate cu dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Or, din textul de lege criticat rezultă că, după trecerea unui termen scurt, de 30 de zile de la publicare, justițiabilul nu mai poate invoca nelegalitatea reglementărilor Consiliului Concurenței. Arată că „este absurd să credem că, în decursul celor 30 de zile, un justițiabil va studia și va ataca în contencios administrativ o reglementare care nu are aplicabilitate în activitatea sa curentă și că va putea estima că ulterior/în viitor această reglementare va împieta asupra drepturilor și libertăților sale fundamentale sau îi va produce o vătămare. Or, o cerere prin care s-ar solicita instanțelor constatarea nelegalității unui act administrativ cu caracter normativ înainte ca vătămarea să se producă ar fi, cu siguranță, respinsă pentru lipsă de interes”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la constituționalitatea textului de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în esență, că, „deși prevederile criticate nu relevă prin ele însele aspecte de neconstituționalitate, pot crea premisele unor vicii de neconstituționalitate”, în măsura în care prin aceste dispoziții se limitează accesul la justiție al persoanelor interesate în contestarea actelor administrative cu caracter normativ emise de Consiliul Concurenței și nu asigură egalitatea juridică a operatorilor economici în contestarea actelor administrative cu caracter normativ. Apreciază, totodată, că textul de lege criticat nu oferă suficiente garanții pentru exercitarea dreptului la apărare, acesta fiind golit de conținut prin îngrădirea exercițiului dreptului de acces liber la justiție. Mai arată că textul criticat „nu dă expresie preocupării legiuitorului pentru protejarea intereselor naționale în activitatea economică, din acest punct de vedere fiind create premisele unor vicii de neconstituționalitate față de prevederile art. 53 și, implicit, față de cele ale art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție”.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005, care au următoarea redactare:

— Art. 28 alin. (2): „*Reglementările Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, respectiv publicarea actului atacat.*”

În opinia autorului excepției, sunt încălcate prevederile din Constituție cuprinse în următoarele articole: art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 20 — „Tratatele internaționale privind drepturile omului”, art. 21 — „Accesul liber la justiție”, art. 24 — „Dreptul la apărare”, art. 52 — „Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică”, art. 53 — „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”, art. 126 alin. (6) care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ și art. 148 — „Integrarea în Uniunea Europeană”. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat instituie regula potrivit căreia reglementările Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ în interval de timp de 30 de zile, care începe să curgă de la momente diferite, după caz, de la comunicare sau de la publicare. De asemenea, Curtea reține că, în calitate de autoritate administrativă autonomă, Consiliul Concurenței emite acte administrative unilaterale, atât cu caracter individual, cât și cu caracter normativ. Din cuprinsul art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 rezultă că actele administrative individuale pot fi contestate în fața instanței de contencios administrativ competente, și anume Curtea de

Apel București, în 30 de zile de la comunicare, iar cele cu caracter normativ, tot în 30 de zile, dar de la publicarea acestora.

Critica autorului excepției se axează, în principal, pe ideea îngrădirii accesului liber la justiție în ceea ce privește contestarea legalității acestor din urmă reglementări emise de Consiliul Concurenței, intervalul de timp în care operatorii economici pot face acest demers judiciar fiind prea scurt pentru a permite exercitarea efectivă a acestui drept.

Curtea constată că, în concretizarea dispozițiilor art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție, legiuitorul a edictat regulile generale care guvernează materia contenciosului administrativ, stabilind că actele administrative individuale pot fi atacate oricând pe calea excepției de nelegalitate, iar actele administrative cu caracter normativ pot fi contestate numai pe calea unei acțiuni directe, introdusă, de asemenea, oricând, indiferent de data emiterii acestora. S-a dat astfel expresie dispozițiilor constituționale care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ.

Legea concurenței nr. 21/1996, fiind o lege specială, introduce termenul de 30 de zile mai sus arătat. Dacă în acest interval de timp nu au fost contestate, actele administrative cu caracter individual emise de Consiliul Concurenței vor putea fi contestate pe cale incidentală, fără o limitare în timp, prin intermediul excepției de nelegalitate. În schimb, actele administrative cu caracter normativ vor scăpa controlului judecătoresc, întrucât împotriva acestora nu se va mai putea exercita nicio acțiune directă, neputând fi aplicate prevederile unei legi generale — în condițiile existenței unei legi speciale care fixează un anumit termen, ținând cont de principiul *specialia generalibus derogant* — și nici nu vor putea face obiectul unei excepții de nelegalitate, aceasta fiind o modalitate de contestare dedicată exclusiv actelor administrative cu caracter individual. În consecință, regulamentele, instrucțiunile și ordinele emise de Consiliul Concurenței, acte administrative unilaterale cu caracter normativ, ar deveni intangibile după 30 de zile de la publicare, dacă în acest răstimp niciun operator economic nu ar introduce în fața Curții de Apel București o acțiune în contencios administrativ în vederea verificării legalității acestora. Cum, odată cu expirarea termenului de 30 de zile, acele reglementări ale Consiliului Concurenței care au natura juridică a unor acte administrative cu caracter normativ nu vor mai putea fi atacate nici pe calea principală, nici pe calea incidentală înseamnă că prevederile de lege criticate introduc o derogare de la principiul constituțional al controlului judecătoresc al actelor administrative. Or, potrivit art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, această categorie de acte administrative este susceptibilă de a fi supusă controlului de legalitate în fața unei instanțe de judecată doar pe o perioadă extrem de scurtă de timp, după trecerea căreia sunt sustrate acestui tip de control judecătoresc. În acest mod, se ajunge și la o limitare a accesului liber la justiție, nejustificată de existența vreuneia dintre împrejurările care, potrivit art. 53 din Constituție, pot constitui motive de restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Prin urmare, instituirea unui termen pentru contestarea legalității actelor administrative cu caracter normativ emise de această autoritate contravine dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Constituție, care garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ, precum și celor ale art. 21 alin. (1), care consacră accesul liber la justiție.

Constatând această contradicție dintre textul ce formează obiect al excepției și prevederile din Legea fundamentală menționate, Curtea apreciază că nu se mai impune examinarea conformității textului de lege criticat și cu celelalte dispoziții constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Dafora” — S.A. din Mediaș în Dosarul nr. 110/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 28 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 prin care se stabilește un termen pentru atacarea în contencios administrativ a actelor administrative cu caracter normativ emise de Consiliul Concurenței sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu**HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare DN 24, km 105+700 — km 197+040, Crasna—Iași”, din cadrul Proiectului privind reabilitarea drumurilor, etapa a VI-a, județele Vaslui și Iași

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare DN 24, km 105+700 — km 197+040, Crasna—Iași”, din cadrul Proiectului privind reabilitarea drumurilor, etapa a VI-a, județele Vaslui și Iași, prevăzuți în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face dintr-un împrumut contractat de la Banca Europeană de Investiții, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a

Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOCContrasemnează:Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Radu Mircea BerceanuMinistrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile BlagaMinistrul finanțelor publice,
Gheorghe PogeaBucurești, 8 iulie 2009.
Nr. 790.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru completarea anexei nr. 58 la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001
privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor
și comunelor din județul Hunedoara**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa nr. 58 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Sântămăria-Orlea” la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 634 și 634 bis din 28 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se completează la secțiunea „Bunuri imobile” cu pozițiile nr. 203—207, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
Dan Nica

București, 8 iulie 2009.
Nr. 795.

ANEXĂ

COMPLETĂRI

la inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Sântămăria-Orlea, județul Hunedoara

SECȚIUNEA I						
<i>Bunuri imobile</i>						
Nr. crt.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Elemente de identificare	Anul dobândirii sau, după caz, al dării în folosință	Valoarea de inventar — în lei —	Situația juridică actuală Denumire act de proprietate sau alte acte doveditoare
0	1	2	3	4	5	6
203	1.6.2.	Teren destinat construirii unei baze sportive	Sântămăria-Orlea, parcela 1; teren în suprafață de 30.000 m ² . Vecinătăți: nord — Râul Sibişel, teren neproductiv, est — pășune comunală, sud — drum public, vest — pășune comunală.	2008	0	Hotărârea nr. 27/2008 a Consiliului Local al Comunei Sântămăria-Orlea
204	1.8.8.	Teren destinat construirii unei stații de epurare	Teren în suprafață de 2.027 m ² , identificat în C.F. 277N a localității Balomir, nr. cadastral 495, nr. topo 400/4. Vecinătăți: nord — proprietate privată Dumulescu Ana, est — Primăria Sântămăria-Orlea, sud — proprietate privată Armean Filip, vest — proprietate privată Danciu Romolus.	2008	12.581	Hotărârea nr. 3/2009 a Consiliului Local al Comunei Sântămăria-Orlea
205	1.8.8.	Teren destinat construirii unei stații de epurare	Teren în suprafață de 2.172 m ² , identificat în C.F. 284N a localității Balomir, nr. cadastral 502, nr. topo 400/6. Vecinătăți: nord — proprietate privată Petroescu I., est — proprietate privată Reseeda A., sud — Primăria Sântămăria-Orlea, vest — proprietate privată Dumulescu A.	2008	13.410	Hotărârea nr. 3/2009 a Consiliului Local al Comunei Sântămăria-Orlea
206	1.8.8.	Teren destinat construirii unei stații de epurare	Teren în suprafață de 1.850 m ² , identificat în C.F. 283N a localității Bucium, nr. cadastral 504, nr. topo 123/97/1. Vecinătăți: nord — proprietate privată Jian Voichița, est — proprietate privată Jian Lenuța, sud — proprietate privată Muntean A., vest — Primăria Sântămăria-Orlea.	2008	11.970	Hotărârea nr. 3/2009 a Consiliului Local al Comunei Sântămăria-Orlea
207	1.8.8.	Teren destinat construirii unei stații de epurare	Teren în suprafață de 1.250 m ² , identificat în C.F. 339N a localității Bucium, nr. cadastral 552, nr. topo 123/108. Vecinătăți: nord — drum, est — Primăria Sântămăria-Orlea, sud — drum, vest — drum.	2008	8.023	Hotărârea nr. 3/2009 a Consiliului Local al Comunei Sântămăria-Orlea

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 964/2002
privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor
și comunelor din județul Mureș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 și 686 bis din 17 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La anexa nr. 1 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al județului Mureș”, Secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică următoarele poziții:**

— la poziția nr. 33, coloana 3 „Elementele de identificare” va avea următorul cuprins: „Târgu Mureș — limita județului Harghita, km 1+110—45+400, L = 44,290 km, din care: 28,770 km îmbrăcăminte asfaltică, 12,870 km pietruit, 2,650 km pământ”,

iar coloana 5 „Valoarea de inventar” va avea următorul cuprins: „1.352.090 lei”;

— la poziția nr. 34, coloana 3 „Elementele de identificare” va avea următorul cuprins: „1.062.960 mp”, iar coloana 5 „Valoarea de inventar” va avea următorul cuprins: „1.062.960 lei”.

2. **Anexa nr. 100 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Sărățeni”, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică după cum urmează:**

— se abrogă pozițiile nr. 16 și 18;

— la poziția nr. 20, coloana 3 „Elementele de identificare” va avea următorul cuprins: „Sărățeni, între nr. 371—375 și 427—439, 60 ml x 4 m, pietruită”, iar coloana 5 „Valoarea de inventar” va avea următorul cuprins: „545,45 lei”.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

București, 8 iulie 2009.

Nr. 796.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor
din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune
și casării acestora**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, precum și al art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor construcții situate în localitatea Dumbrăvița, județul Brașov, aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Trecerea în domeniul privat al statului și administrarea Ministerului Administrației și Internelor a construcțiilor prevăzute la art. 1 se face în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestora, în condițiile legii.

Art. 3. — După scoaterea din funcțiune și demolarea construcțiilor, Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și împreună cu Ministerul Finanțelor Publice va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 8 iulie 2009.

Nr. 797.

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Administrației și Internelor
care se transmit din domeniul public al statului în domeniul privat al statului,
în vederea scoaterii din funcțiune și casării acestor**

Nr. crt.	Adresa imobilului	Persoana juridică care administrează imobilul	Caracteristicile tehnice ale construcției	Număr de înregistrare atribuit de M.F.P.
1.	Dumbrăvița Județul Brașov	M.A.I.	Pavilion 58-05-06 „padoc animale” Sc = 134,40 m ² Sd = 134,40 m ²	114.732 (parțial)
2.	Dumbrăvița Județul Brașov	M.A.I.	Pavilion 58-05-08 „bordei carburanți” Sc = 112,50 m ² Sd = 112,50 m ²	
3.	Dumbrăvița Județul Brașov	M.A.I.	Pavilion 58-05-07 „bordei alimente” Sc = 62,50 m ² Sd = 62,50 m ²	
4.	Dumbrăvița Județul Brașov	M.A.I.	Pavilion 58-05-04 „magazie, frizerie” Sc = 150 m ² Sd = 150 m ²	

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIMUL-MINISTRU

DECIZIE

**privind detașarea doamnei Romfeld Maria Magdolna din funcția publică
de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică
de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita**

Având în vedere solicitarea Consiliului Județean Harghita formulată prin Adresa nr. 31 din 25 iunie 2009 privind detașarea doamnei Romfeld Maria Magdolna din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita, precum și acordul scris al doamnei Romfeld Maria Magdolna cu privire la această detașare, exprimat prin Adresa înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/13.862/D.N.A. din data de 15 iulie 2009,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 89 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Romfeld Maria Magdolna, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, se detașează în funcția publică de director executiv în cadrul Consiliului Județean Harghita, pe o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 17 iulie 2009.
Nr. 584.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432239